

Szerkesztőség:

II-ik kerület 460. házszám,
hová a lap szellemi részét
illető közlemények kül-
dendők.

Kéziratok vissza nem
adatnak.

ABONY

Kiadóhivatal:

SZERDAHELYI JÁNOS
könyvnyomdája, hová az
előfizetési pénzek, a hirde-
tések és ezeknek díjai, ya-
lamint a felszólamlások kül-
dendők.

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI ÉS SZÉPIRODALMI LAP. — MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Előfizetési díj:

Helyben házhoz hordva és vidékre küldve egész
évre 8 korona, fél évre 4 korona, negyed évre
2 korona. Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:
TEMESKÖZY GERZSON.

Főmunkatársak:
VEVERÁN ISTVÁN. VÉLI MIKSA.
Kiadótulajdonos: SZERDAHELYI JÁNOS.

Hirdetmények,

nyiltterek, valamint hirdetési díjak, közvetlen a kiadó-
hivatalhoz küldendők. Nyilttér scra 1 korona.

Az abonyiak ünnepe.

Mintha a természet is örülni akart volna
velünk, midőn f. hó 6-án legszebb pompá-
jában mosolygott arra a nagy közönségre,
mely teljes ünneplőben már kora reggel
hullámozott a városház-téren, várva az ün-
nepély kezdetét, nézve az előkészületek körüli
teendőket, különösen a hatalmas dísz-
kapuban gyönyörködve, mely biborvörös
színnel s nagy arányával uralta az egész
teret.

A téren s körülötte lévő házakon sze-
liden lengettek a zászlók, némelyiken 6, 8,
10 is. Míg a Löffler-féle üzlet igen izlése-
sen volt dekorálva nemzeti színű draperiák-
kal és szőnyegekkel.

Kilencz óra felé már egészen el volt
lepve közönséggel a piac-tér, úgy hogy a
gyülekező fúrge lovas bandérium alig tudott
köztük mozogni.

Kilencz órakor kezdődött a szabadelvű
párt értekezlete a képviselő-jelölés tárgya-
ban. A színház nagy tágas nézőterét telje-
sen megtöltötték a helybeli és a kerület köz-
ségeiből összesereglett választók.

A gyűlést br. Harkányi Frigyes főrendi-
házi tag nyitotta meg, üdvözölve a jelenle-
vőket s előterjesztve ama kérését, hogy a
gyűlés vezetésére egy elnököt és egy jegy-
zőt válasszanak. Mire a gyűlés elnökül br.
Harkányi Frigyes, jegyzőül Temesközy Ger-
zont egyhangulag megválasztotta.

Br. Harkányi vázolván a gyűlés célját,
megemlékezvén Gulner Gyula államtitkár,
volt ország. képviselőnk nagy érdemeiről,
melyet az ország, a megye és a választó
kerület érdekében kifejtett hazafias irányu
ténykedésével kivívott, ajánlja, hogy képví-
selőül őt jelöljék s igyekezzenek oda hatni,
hogy egyhangulag meg is válasszassék, mely-
lyel e kerület csak önön magát fogja meg-
tisztelni.

A gyűlés az indítványt nagy lelkesé-
dással, egyhangulag elfogadta s felkérte el-
nököt, hogy a nagy érdemű jelölttel ezen
megállapodását a jegyzőkönyv átadásával
közölje nyomban a beszámoló beszéd meg-
tartása után.

A gyűlés még egy 100 tagu végrehajtó
bizottságot választott.

Ekkor elődördülték a mozsárágyuk, je-
lezvén az indulás idejét a vasuti indóházhoz.

Mintegy 150 díszes fogat és kocszi fel-
lobogóva sorakozott egy végtelen hosszú
vonalban kifelé a vasúthoz, bekisérni azt a
végtelenül szeretett férfiut, kire most nem
csak e kerület, de az egész ország szeme
tekint lelkesülten és teljes bizalommal.

Ez alatt elhelyezkedett a közönség a
díszkapu körül s az a mellett felállított emel-
vénynél, melyen a fehérbe öltözött hölgyek
közül is helyet foglaltak, míg a többiek a
kaputól a szószékig zöld füvel behintett s a
közönség sűrű sorával határolt útszélén
képeztek szintén egy szép fehér sorfalat.

Kün a vasutnál Palásthy Pál főbíró üd-
vözölte a megérkező vendéget, ugyanakkor
érkeztek Szolnokról a fő- és alispán 10-ed
magával.

Egyszerre elődördült ismét három ágyú
lövés s a 60 tagból álló nemzeti szín sza-
lagos lovas bandérium kiugratott a szűk va-
suti utcából, utánna az első fogat, a város
főbírája mellett Gulner Gyula államtitkár,
kit a közönség kalap lengetésekkel lelkesen
megéljenzett.

Igen jó hatással volt az iparos dalárda
szépen, erőteljesen előadott üdvözlő dala,
mely alatt az emelvényre lépett az ünne-
pelt férfiú, kit járásunk főszolgabirája üd-
vözölt egy igen szép, ékes beszéddel, mely-
ben megemlékezett a pesti diák kori élmé-
nyekről, később a férfikornak küzdelmeiről
a megye szolgálatában, majd arról szólt,
hogy miként emelkedett ki az államtitkár,
mint a megye vezér embere, mint ma a
kormányzat egyik legfontosabb ágának
vezetője.

Az államtitkár meghatottan köszönte
meg az impozáns fogadtatást, melyet nem
magának tulajdonit, hanem azon igyekeze-
tének, melylyel mindig az igazságot s ezzel
az ország és a kerület javát keresi s kívánja
előmozdítani.

Majd Máthé Ilonka adta át a hölgyek
szép virág csokrát egy tartalmas beszéd
kiséretében.

Mire — a dalárda befejező üdvözlő

TÁRCZA.

Emlékezés.

Elmult idők, letűnt évek,
Továtűnő ábrándok!
Ködbevesző álomképek,
Rég elhervadt virágok!

Ifjú korom eszményei,
Égbetörő képzelet!
Elmerengők, elborongók
Sötét sírolok felett.

Elérhetlen messzeségben,
Tiszta azúr ég alatt,
A mi kedves a mi szép volt,
Tőlem lassan elmaradt.

S a jövendő, egy sötét rém,
— Megdőbbentő, bús magány —
Mint szürke köd, mindent elföd
Őszi napom alkonyán.

Crassus.

A századvégi kisasszony.

(Folytatás.)

Irta: Csizmadia Guits Matild.

Nem vitt magával kísért egyet fűtlyentett
kutyájának és elindult a falun keresztül ki a buza-
földre, fogolyra és fűrjre vadászni.

Égető meleg nap után enyhe hűvös alkonyat borult a földre. Klára, a ki egész délután rőtta a szántóföldeket, eltápkadva a sok járástól, melegtől, leült a dűlőt mellé egy árnyas fatövében, rágyújtott egy vastag speciálitásra és kedélyesen szivarozgatott. Elmerengve nézgette a karikában szálló füstöt, nem vette észre, hogy alig husz lépésnyire állt és összevont szemöldökkel, az ellenszév kifejezésével szemében nézi őt Zsitvay Klára kutyája. Brutusz, megérezte az idegen ember közellétét, felkelt gazdája lába elől és farkesóválya ment Zsitvay István felé. A leány tekintete követte Brutuszt és abban a pillanatban meglátta a fiatal embert halk sikoly lebbent el ajkairól.

— Hahaha! bátor amazon! — nevetve az ifjú gúnyosan és kalapját megemelte a fiatal hölgy üdvözlésére — kezünkben a fegyver és mégis ennyire megijedünk egy ember váratlan megjelenésétől?

Klára nagy fekete szemé villogott, aranyszínű bőrére mint két rózsalevél borult a haragpirja. Felugrott ültéből és rendreutasító tekintettel mérté végig Istvánt.

— Tévedni méltóztatik, uram, azt a sikolyt a meglepetés és nem az ilyedség csalta ajkaimra. Brutusz, ide gyere!

A kutya alázatosan simult lábaihoz, Klára pedig büszke fejbiccentés után hazafelé indult. Csak akkor vette észre, hogy mennyire elköborolt, mikor visszafordult a fatü felé. Egészen rá esteledett. A mezei munkások már mind hazatértek, ott ballagtak el előtte csendesen, fáradt testtel „nyugodalmos jóéjszakát” kívánatva neki. A csillagok pedig egymásután gyúltak ki az égen,

és ő mind ezt észre sem vette, csak élvezte a kellemes estét és szivarja illatos füstjét.

Szerencse, hogy Zsitvay megzavarta, mert talán ott lepi meg az éj. Haragudott Istvánra nagyon, de azért közelléte megnyugvással töltötte el. Sietve ment és jó darabot haladt, mikor nagy lármát, zivajt hajtott felé a szél, a kutya morogva, füleit hegyezve állott meg.

Klára félelemtől dobogó szívvel nézett körül, de már akkor oly sötét volt, hogy ötven lépésnél messzebb nem láthatott. A lárna egyre közeledett és már azt is kivehette, hogy oláh cigányok jönnek vele szemben az országuton.

Szívesen meghúzódott volna az árokban, hogy mellette észrevétlenül elvonuljanak, de az oly mely volt hogy segítség nélkül nem jöhetett volna ki belőle, meg a kutyát sem bírta elhallgattatni, egyre dühösebben ugatott az. Nem volt menekvés. Nem lehetett elkerülni a találkozást, Flóbertjét megtöltötte és lövésre készen ment előre.

Nem esalódott, csakugyan kőborló cigányok voltak s egy percz alatt körülfogták.

— Nagyságos, tekintetes ifiuram, kinyirgem álasan, csak egy kis sivarviget tesik adni! csüko-
lom a kezsit-lábat.

Még három-négy így beszelt, pénzt, ruhát kéregetve, a többi meg hurkot vetett a dühös Brutusz nyakába.

— Ereszd el a kutyámat, mert lelő'ek! — kiáltotta Klára rosszul sikerült bátorsággal.

— Nini, kisasszony esz a lilkem. Hát esz a puská igazsi-e, vágy sák esz is olyan máskaró, mint a ruhája?

A másik pillanatban kiesavarták a puskát a kezéből, és egyik a ruháját, másik a kalapját, a

dala közben megindult az államtitkár a szószekhez, hogy mint e kerület képviselője, beszámoló beszédét megtartsa, melyben vázolta a majd 4 éves országgyűlési ciklus alatt hozott több törvényalkotásokat s azok hatását, hosszasan foglalkozott a mult választások alkalmával országszerte tapasztalt erőszakoskodásokkal, korrupcióival, majd a kuriai biráskodás előnyeit magyarázta, aztán az államtitkári beköszöntőjében elmondott programmszerű kijelentésére hivatkozva ígérte, hogy úgy mint eddig, ezután is az igazság és szeretet vezérli minden politikai és társadalmi ténykedésében. Végül Isten áldását kérte a kerület lakosaira.

A lelkesült éljenzés lecsillapulta után br. Harkányi Frigyes lépett az államtitkár mellé s az abonyi szabadelvű párt nevében felajánlotta neki a képviselői jelöltséget.

Ezzel a külső ünnepély véget ért.

Az államtitkár a vidéki vendégekkel a helybeli intelligencia kíséretében a Casinóba vonult, hol a Szolnok vármegyei küldöttség, élén Lippich főispán üdvözlését fogadta. Majd súlyos beteg édes anyja látogatására hajtatott el.

A Casinóban hideg buffet volt szervozva.

Egy órákor 300 terítékű közebed volt a színház helyiségben.

Jóska bandája a Hymnust játszotta először, majd Rákoczyt, mely alatt megkezdődött az egyszerű ebéd.

Lapunk szerkesztője és kiadója egy virág csokorral fejezték tiszteletüket az ünnepelt iránt.

Az első felköszöntőt Teszary László főszolgabíró mondta a királynak, mit a közönség feállva hallgatott meg.

Azután Hirling János h. plebános a következő szép beszédben köszöntötte föl képviselő jelöltünket:

Mélyen tisztelt Uraim!

Ma van először alkalmunk, mióta a legmagasabb királyi kitüntetés Abony város büszkeségét, e választó kerület szeretett országgyűlési képviselőjét érte, itthon szülőföldén üdvözölhetni. Mindig örömet szerzett nekünk, ha Méltó ágód körünk-

be jött, mindig ünnep volt ez nekünk, de örömnünk ma fokozott, mert büszkeséggel tölt el bennünket, hogy a magas kormány figyelme — mióta a nemzeti párt a szabadelvű pártba beleolvadt — első sorban is a mi szeretett képviselőnkre ő méltóságára irányult akkor, midőn oly exponált helyreállította, hol a legnagyobb tapintatra, a legszélesebb körületekre van szükség, a hová politikai multja már régen praedestinálta.

És ez az öröm Uraim! méltó büszkeséggel töltheti el az abonyi választó kerület minden polgárának szívet politikai pártállás nélkül.

Ez az öröm hevíti az én keblemet is, melyből egy kedves kötelesség érzete azt sugja fülembé, hogy a tiszteletünkkel párosult üdvözlésünket, nagybecsülésünket nyilvánítsam ki itt egy város, nem egy választó kerület nevében, nem ugyan megbízásukból, de szabad legyen remélnem utólagos jóváhagyásuk mellett — azon jeles fia iránt hazánkknak, akit nem egy párt politikai lap, mely szolgálja módra hizeleg, de egy szépirodalmi lap így jellemezte „jelleme arany, szíve puha viasz, politikája az önzetlen hazafiaság.”

Mélyen tisztelt uraim! Érdemeit ő méltóságának méltólag feldicsérni mások hivatottabbak lehetnek, mint esekélyeségem, ki csak 10 éves politikai pályáját ismerem, én csak illendően elszámlálni is aligha tudnám; de ismervé puritán jellemét, ki sohasem abban kereste dicsőségét, hogy mások magasztalják; nem azért akart ragyogni, hogy mások e fénysugarakból glóriát övézzenek feje körül, hanem azért dolgozott, azért munkálkodott mert szerette, mert önzetlenül szolgálta hazáját, mert mindig egy nemesebb, egy magasabb és főnségesebb ideál lebegett szemei előtt.

Ebben látom én magyarázatát annak, hogy a lapok oly hosszánával üdvözöltek kinevezését s annyit foglalkoztak kineveztetésével, párt politikai színezet nélkül, mint azelőtt egy belügyminiszeri államtitkár kineveztetésével soha. S vajjon miért? Mert multja záloga a jövőnek. Mert egész multja egy nyitott könyv, melynek minden lapját embertársai iránti önzetlen szeretett aranyozta be, mert ha kereste volna dicsőségét, már talán a bukott államtitkárok közt tisztelhetnék. Vajjon kell-e mondanom, hogy e nap tiszta égbőlről meglepet és fényt araszt. És e melegség hevé, e világosság sugára eljutott a legmagasabb trón zsámolyához és szerzett nekünk uraim! egy napot, mely nem fűsít melegít, hanem a melyről a szent könyv ihletett költője azt írta: „Ez a nap az, a melyet az Úr adott nekünk, örüljünk és vigadjunk arra.” Igen, ez a nap az, a melyen az érdem méltó elismerést, a fáradhatlan munkásság jutalmát, a hűség és becsület koronát nyertek.

Áldást esdünk, áldást és oltalmat, az isteni gondviselőtől méltóságodnak dicső pályájára, a melyet — tudjuk, — hagy nem kerestél, hanem

kezétől, mint, hogy ettől az embertől kért védelmet, a ki neki úgy is annyi keserűséget okozott már eddig is.

— Lásna, milyen szomorú következménye lehetett volna az ön divatos, hogy ne mondjam ferde neveltetésének? Nemesak egyéniségének hájától, hanem életétől is megfosztotta volna. Mert csak arra vezethető vissza; egy szerény comme il faut hölgytel ilyesmi nem történhetné és szülei megérdemlik azt az aggodalmat.

— Uraim! — vágott szavába a leány sirástól fojtogatott hangon — ön visszatér helyzetével! Az ön lovagias védelméhez folytatódik egy hölgy, a testi sértések és durvaságok elől; és ön erkölcsileg bántalmazza, nemesak a hölgyet magát, hanem annak szüleit. Szüleim úgy neveltek, a mint a mai modern szellem megkívánja, hogy ön arról mint vélekedik, az egyesegyedül az ön dolga. Én hálás vagyok neveltetésért. De miután ön, talán csak abból kiindulva, hogy egyetlenegyszer künn feledtem magamat a természet ölen, elmondta rólam szigorú véleményét, hát elmondom én is, mint vélekedem ön felől. Ha tudtam volna, hogy Zsitvay István ilyen udvariattal, görömba ember, inkább meghaltam volna a cigányok keze között, minthogy segítségül hívnam volna önt, ki helyzetemet arra használja fel, hogy sérteget.

A leány hangja itt zokogásba fullt.

A tele hold feltűnt a látóhatáron és fényt vetett a leány nedves arcára.

István összerezsent. Csodaszép volt Klára fájdalomszálla gyermekek arcával.

— Ha szavaimban nem látja meg az őszinteséget és jóakaratot, a mivel befolyásolni akartam a jövőre nézve, akkor igaza van; és nincs más

egy a kötelesség szolgálatában több mint egynegyed századon át hűséggel s önfeláldozással eltöltött munkálkodásának jutalmul nyert.

Midőn poharamat emelem méltóságod egészségére, azt kívánom a mindenhatótól, hogy tartsa meg az ég szűfővárosa örömeire, e választó kerület büszkeségére, a magyar közigazgatás felvirágzására, s az egész magyar haza boldogságára sokáig éljen!!!

Lelkesült éljenzés kísérte a szép felköszöntőt.

Utánna Kubicsek János emelt szót, kijelentve, hogy ő nem teketóriázik, hanem kimondja, hogy azt a zászlót, melyet Gulnertart kezében, utolsó csepp vérével is kész megvédeni mindég. Élénken megéljenzették a tüzes öreg urat.

Ő utánna Lippich főispán emelkedett szólásra, tartalmas komoly beszédben aposztrafálta a mai önző anyagias kort s dicsérte azt az időt, a midőn a köznépből is választanak, hívják embert a hatalom élére, akik nem hatalomra s hatalmi előnyökre törekednek, hanem polgártársaik becsülésére. Ilyen embernek ismeri az államtitkárt s miut ilyet élteti.

Ezután az államtitkár állott föl, hogy elmondja ismét egyikét ama beszédnek, melyeket már oly sokszor, s oly lelki gyönyörrel élveztünk.

Élete javán túl van — mondta — fiatalkorában kezdte, mit más öregségében kezd, sokat át élt, de még oly lelki örömeire üdvözlés nem szolgált mint a mai, melyet nagyságában őszintesége mulja felül. Ezt az őszinteséget látja és ez hatja meg úgy. Bár külsőségben is nagyra becsüli e mai ünnepélyt, de a mi igazán meghatja, az, hogy azt látja, hogy ez az ünnepeltetés nem mesterkelt, látja, hogy szívében is az van, a mi az ajkukon. Hogy ezt mivel érdemelte ki; nem tudja, mert ő egész életében mást nem tett, mint kötelességét teljesített.

Köszönetét fejezte ki a jelölésért, ezt a bizalmat annak tulajdonítja, hogy ő soha senkivel rossz akaratot nem éreztetett.

Egy embernek más ambíciója nem lehet, mint hogy embernek tartsák.

Isten nem gyűlölködéssre teremtette az embert, hanem a felebaráti szeretetre s

hátra mint hogy bocsánatot kérjek kegyedtől. Akkor is legyen méltóságom az, hogy gyűlölöm a sporthölgyeket, mert

— En meggyűlölöm önt! — vágta vissza a leány és csaknem futva ment a falu felé.

István egy ideig csak állt és bámult a levegőbe, mintha még mindig ott lebegett volna előtte az a hold-ágar megvilágított, könyektől csillogó gyönyörű arc. Sajnálta, hogy David Klárát sirni látta; mert jól tudta, hogy a világon semmi másval nem félközhetett volna, szívéhez az a leány, csak azzal a panaszos asszonyi sirással, azzal az édes gyermekek arcával.

Klára lihegő ajakkal, észrevétlenül suhant szobájába, minden segítség nélkül atöflözött arcát lehűtögette hideg vízzel, csak azután esengette be szobaleányát.

— Kerestek-e már a papák Róza?

— Ó nagyságaék még délután bekocsiztak Zsitvára a tisztartóékhöz; onnet bizonyosan kimentek a tanyákra, mert még most sincsenek itthon.

Klára megkönnyebbülve sóhajtott fel és elhatározta, hogy veszedelmes kalandját eltitkolja szülei előtt. Kiült a kastély erkélyére s eltűnődte nézte a csillagos eget, miközben szép arcán könnyek pergették végig. A milliomos leánya csendesen sirdogál.

— Anyam, ha Zsitvay látogatást akarna tenni, ugy-e eltagadjuk magunkat! — kérte másnap Klárika, anyja arcát hizelegve simogatva.

— Miért te kis bohó? Hiszen ne félj, nem kell ám hozzámenned!

— Ki tudja! Apa annyira el van tőle ragadtatva, hogy képes csupa előzékenységből felajánlani

harmadik az övét kezdte rangatni róla. Hiába védekezett szegény leány a tulnyomó erővel szemben, végre teljes erejéből elkezdte kiáltozni.

— Zsitvay! Zsitvay!

Az éles sikoltás messze elhangzott a csendes éjben és három lövés jött rá válaszul.

— Halljátok, itt vannak vadásztársaim a közelben s majd meglakoltok zsitványok!

De már erre a rémitgetésre nem volt szükség, megtette a hatást a három lövés. Ugy eltűntek a cigányok a sötét éjben, hogy hirmondójuk sem maradt, kivéve azt a három vén morét, a kik a sovány gebéket hajtották, azok is jó messze jártak, mire Zsitvay Klárához érkezett.

— Miért hiti? Valami baja esett, vagy csak félt a sötétben? — kérdezte csufolódva.

— Megtámadtak a cigányok. Kutyámat megfojtották, kalapomat, puskámat, órámat, táskámat ellopták, ruhámat, hajamat lelépték. Ha ön nincs, hogy lövésevel szétriasssa őket, bizonyosan meggyilkoltak volna, mint szegény Brutuszt.

— Borzasztó! De csak nem sebeztek meg?

— Talán a kezemet megvérezték karomakkal, a mint a gyűrűket akarták ujjaimról lehuzni — felelt a leány fogvaczogva, mi alatt nagy fekete haját igyekezett kontyba csavarni.

— Rettenetes dolgok történhetek volna! De hát hogysis engedhetik kegyedet egyedül kóborolni, pláne éjnek idején? Hát uri leányhoz illik ilyesmi.

Klára nem felelt, hanem fehér fogait beleharapta alsó ajkába, hogy a vére kiserkent; égő arcán egymásután pergették le az elkeseredés könnyei. Halálosan szégyelte gyávaságát és sajnálta, hogy miért is nem halt meg inkább a cigányok

arra, hogy az embert megbecsülje az ember.

Hirdette már, hogy tisztviselő nem lehet, a ki nem szereti a népet. Ezt a miniszteriumban is akarja érvényesíteni, hogy ott is mindenki igazságot találjon a ki azt keres.

Talán az is oka az ünnepeltetésnek, hogy soha senkit rosznak nem tartott. Pedig csalódott már sokat, rászédtek, becsapták, de azért még is szerette a népet.

Kineveztetését eddigi törekvéseinek köszönheti, ezután is az lesz jelszava: szeresd az igazságot, szeresd felebarátodat.

Ez az ő hite. Semmi változás, marad az, aki volt tegnap, a ki ma, a ki lesz a jövőben. Mehet hozzá, akinek igazsága van, ne menjen senki igazságtalanságért, mert mások rovására nem tesz soha. Szíve nyitva lesz mindenkinek. Barátságát, jóindulatát, melyet ő mutat, olyannal viszonzozzák a választók. Élteti a választó közönséget.

Br. Harkányi örömeinek ad kifejezést, hogy Gulnert egyhangulag jelölte a kerület, kötelességének tartja indítványozni, hogy Széll miniszterelnöknek egy sürgöny küldessék, melyben az itt jelenlevők üdvözlök.

Rudnyánszky szolgabíró az ő kedélyes előadásával az ünnepély sikerét elsősorban is az Ur Istennek köszöni, a ki szép időt adott hozzá, az ünnepélyt, mint a lakosság tisztelete jelét mutatja be az ünnepelt személye iránt.

A szolnoki rendfőnök a jó szomszédságra emel poharat, minek jelképéül ő megtartja a Szolnok—Abony elnevezést, óhajtja a jó egyetértést, mert a jó szomszédság áldás, de a rossz szomszédság török átok.

Mihalovich Gyula alpári jegyző az abonyi előjáróságot élteti.

Frényó t.-szelei lelkésznek nagy öröme szolgál, hogy az ünnepelt szívében a nép szeretete áll mindig előtérbe. Hivatkozik egy régi közmondásra, hogy a kinek az isten hivatalt ad, ad hozzá észet is: pedig hány hivatalnok könyörög a jó Istennek egy kis észért?

neki a kezemet. Szóval nem akarom. Én azt az embert gyűlölöm, megvetem, érted?

— Jól van no! Ugy lesz amint kívánod, csak ne idegkedjél, Gyöngykém, nem fogadjuk el punktum!

Klárka megcsókolta mamáját s előre örült annak a nagy sérelemnek, ami ilyenképen azt a paraszt Zsitvayt fogja érni, ha a történetek után még hozzájuk merészkedne közeledni.

De multak a napok, hetek, Zsitvay csak nem szolgált rá arra a kiesztelt sértésre, mert nem tett látogatást Dávidéknál.

Hanem annál több vendég érkezett Budapestről, fiatal hölgyek, fess. katonák tisztek, mamák, papák és nagyon vig élet folyt a Dávid-kastélyban úgy állt mellette a Zsitvayak ősi fészke, komoly mély csendjével, mint egy templom. Csupán regelenként látszott benne egy kis élet, mikor a szobaleányok kinyitották az ablakokat és az ur-asszony szép nevelt leányával s a délczag fia karján misére ment.

Mindennap ott kellett elmenniük Dávidék előtt, a parkból kihallatszott a hölgyek és urak hangja, kacagása, de azért István éles hallását nem kerülte el az a gyenge zörrenés, a mi minden reggel hallatszott a díszbokrok között, a vaskerítésen belül. Kezdetben azt hitte, hogy kis madár vergődik a sűrű galyak között hogy oda rakott a kis bohó fészket.

De egyszer, a mint vizsgálta valami, fényset, tüzeset látott közte megcsillanni úgy hasonlított két ragyogó fekete szemhez. . .

— Klárka! Klárka! Hol vagy — kiáltották messze a fák között ugyanakkor.

(Folytatása köv.)

Az ünnepeltről az ész, a hatalmas tehetség talált hivatalra, kéri őt, hogy irtsa a visszaéléseket, a corruptiót. Hosszan beszélt még, de a nagy zajban csak a körötte lévők hallhatták, pedig kár volt ennek az okos főnek nagyon okos beszédét meg nem hallgatni, tanulhatott volna tőle sok zajongó magyar.

A képviselő jelölt emelt szót ismét, br. Harkányit, mint a kevesek közül egy mintaképet állítja az emberek elé, aki mindenek fölé a kötelesség érzést helyezi a mások javára való munkálkodást s a ki mindég tudja mit kell tenni embertársaiért. Hálával tartozik neki ő is, a jelenlevők is, amiért sok teendői dacára megjelent itt közöttünk.

Erre Harkányi szólott, ismeri az államtitkárt szerette és tisztelte mindig, — egyhangú választást óhajt és élteti Gulnert.

Pólya Béla szolnoki ügyvéd, a 48-as párt egyik vezérfőfia emeli poharát Gulnerre, mint igaz, egész emberre.

Teszary főszolgabíró a szolnoki vendégekre, Rudnyánszky szolgabíró az összes vidéki vendégekre üritett poharat.

Végül az államtitkár, szeretett képviselő jelöltünk emelt még szót, a mult választások alkalmával — mondá — oly egyénnel állította szembe a viszonyok hatalma, akit gyermekkorától szeretett. De azért barátságuk meg nem ingott, mert a gyermekkorhoz fűződő emlékek és érzelmek nem mulandók. Régi jó barátjéért, Teszary főszolgabíróért ürit poharat, kinek erőt, egészséget kíván nemes munkálkodásához. Nem mint főnöke, de mint barátja szól hozzá, kéri, hogy szeresse a népet mint eddig szerette; különösen a kiesinyeket, a kik gyámolításra vannak szorulva.

Az egybegyűlt közönség nagyszerű ovációba részesítette a népszerű áldott jó lelkű főszolgabíró, az éljenzésnek, tapsnak alig akart vége szakadni, miután aztán oszladozni kezdett a jó hangulatba jutott ünneplő közönség, magával vivén a nap ünnepeltjének kedves emlékét.

Hétfőn a vármegye bizottsági tagjai és megye tisztviselői rendeztek az államtitkár tiszteletére diszlakomát a vármegye házában, melyen ott voltak Széll Kálmán miniszterelnök, Beniczky főispán, Wekerle, Rakovszky főszámvevőszékielnök stb.

Az első felköszöntőt Beniczky főispán mondta a királyra, utánna Széll miniszterelnök fejezte ki örömét, hogy jelen lehet a szeretetnek, a ragaszkodásnak nyilvánulásán, melylyel Gulnert körülveszik, a kit ő is nagyon szeret.

Beszélt még Wekerle Sándor, az ünnepelt államtitkár és többen.

Abonyból is nagyon sokan voltak a diszlakomán, a többek között Kostyán József Lukács Gyula, Teszary László, Rudnyánszky László, Reinle János, Antos Béla stb.

A fáklyás-zene.

F. hó 11-én, a választást megelőző este fáklyás-zenével tisztelte meg képviselő-jelöltjét Abony város közönsége.

A színháznál zeneszóra gyülekezett a hatalmas néptömeg, mely zászlók alatt 150 fáklya fényénél, folyton Gulner Gyulát éljenezve, a róm. kath. templomot megkerülve, a ref. templom utcán át, a vasuti utra térve vonult a Casino udvarára, hol a szeretett képviselő-jelölt tartózkodott.

Király János, a híres népszónok üdvözölte aztán őt, kiemelve, hogy a megye ünneplése után, az ott font szövirág koszorúk mellé mi mezei virágokból, kis városi emberek egyszerű, de igaz érzelmeiből, szeretetéből kötött bokrétát hoztunk három kéréssel, hogy: legyen az államtitkár ur ezután is oly igaz hazafi, mint eddig volt, szeressen bennünket ezután is, mint eddig szeretett; a harmadik, hogy áldja meg őt a mindenható Isten hosszú boldog élettel a haza, a megye és a város javára.

Érzésteljes, szép és lélekgig ható meleg szavakkal köszönte meg Gulner az ünnepeltetést és ígérte meg Király János kérésének tőle telhető módon való teljesítését, Isten áldását kérve a város és a kerület lakóira.

Lelkes éljenzések között szállt le aztán az államtitkár s szívélyes kézszorításokat váltott a közönséggel és választókkal, kik aztán szép lassan eltávoztak az ünnepély színhelyéről.

A fáklyás-zenét egy a vidéki előkelőségek tiszteletére rendezett rögtönzött közvacsora kö-

vette a Casinóban, melyen mintegy 40-en vettek részt a helybeli notabilitásokkal együtt. Ott voltak a vidékről: Dezsöfy Emil, Tahy Iván, Sárközy Pál, dr. Endre Zsigmond főszolgabírók, ifj. Teszary szolgabíró, Czajlik Kálmán járásbíró Félégyházáról, Hoffer Imre birtokos ugyanonnét, Lévy Mihály plebános Ujszászról, Lányos Kálmán választási elnök, Schlesinger Sámuel Törtelről, stb.

Az első felköszöntőt Teszary igazgató mondta az ünnepelt államtitkár, aki erre adott válaszában igazat ad előtte szólónak abban, hogy több jogosultsága van ennek a társaságnak az ő szeretetére, mint bár hol, bár kiknek, mert itt barátai vannak, akik az ő szívéhez legközelebb állanak. De ne reméljenek még barátai sem tőle rendkívüli dolgokat, mert csalódhatnak, mert inkább teljesíti másoknak a jogosultabb kívánalmait. Nem gondolja, hogy tőle, a rendkívüli ünnepeltetésből következőleg valami nagy rendszerváltozást várnak, inkább talán egyéniségéért ünneplik és igazság szeretetéért. Épen azért ne számítsanak rá azok, még ha barátai is, kik azért szeretik, mert államtitkár, mert ezek csalódnak legjobban. Nem jó barátságot tekint, ha segitenie kell, hanem a rászorultságot.

Lévy plebános a nálla megszokott remek szónoklattal méltatta Gulner emberi méltóságát, mely ideális igazságszeretetében nyilvánul. Majd Kostyán József olvasta föl Széll Kálmánnak br. Harkányihoz intézett következő levelét:

Méltóságos pártelnök Ur!

Gulner Gyula jelöltetése alkalmából az egybegyűlt választók részéről irányomban kifejezett és Méltóságod szíves táviratából tudomásra jutott bizalom-nyilvánítást örömmel és köszönettel vettem s kérem Méltóságodat, szíveskedjék őszinte köszönetemet a t. választó közönség tudomására hozni.

Budapest, 1900. május 7.

Kiváló tisztelettel:

Széll.

Azután, az ünnepelt Lányos Kálmán választási elnököt köszöntötte föl, a mit ő hálásan köszönt meg, örömét fejezve ki, hogy ily előkelő választó kerületben már másodsor működhet.

Teszary a vidéki vendégekért üritett poharat. Dezsöfy, Király János ünnepi szónokra.

Hirling, Kostyán alelnököt élteti.

Király János ügyesen és talpraesetten köszönti fel Dezsöfy főszolgabíró. Vajda, Lukácsra, mint a párt ezredesére ürit poharat.

Nagy hatást keltett Lévy plebánosnak a következő szónoklata, magasan szárnyaló, költői hasonlatokban gazdag beszéddel köszöni meg a Casino vendégszeretétét és élteti Abony város közönségét s a jelen levőket.

Még sok szép beszéd hangzott el, de térszűke miatt mindannyiról nem emlékezhetünk meg, csupán azt constatáljuk, hogy ritkán esik az országban olyan lakoma, ahol eszmékben és szónoki formákban oly gazdag beszédek hangzanak el.

— **A választás.** A vidékről mintegy 400 választó polgár érkezett és pedig Alpár, Ó és Új Kécske. Új-faluból — Kik azonnal a választás színhelyére, a piacztérre igyekeztek, hol Lányos Kálmán fényes dísz magyarban, mint a választás elnöke, 1/29 órakor felhívta a választókat, hogy a képviselő jelöltekre nézve az ajánlatokat adják be. A kiszabott határidő alatt csak egyetlen ajánlat lett be adva, mely szerint az abonyi szabadelvű párt tagjai Gulner Gyula államtitkárt ajánlják az abonyi választó kerület képviselőjéül jelentette ki, s a mandátumát szép beszéd kíséretében nyújtotta át a megválasztott képviselőnknek, ki ezt egy remek beszéddel köszönte meg a választó közönségnek. A mit abban elmondott, több mint program, az egy hitvallás, melyet nagyra hivatott emberek lángelméje ragyogtat ember társaik lelki megnyugvására.

T. G.

MI UJSÁG?

— **Hymen.** Márton Áron pénzügyőri szemlész körös-ladányi lakos eljegyezte Deutsch Józsefné kedves leányát.

— **Temetés.** Óriási gyászoló közönség részvétele mellett temették el f. hó 6-án vasárnap d. u. 3 1/2 órakor városunk egyik előkelő és fekkölt szellemű hölgyét az ifju korban elhunyt Lédérer Lajosné szül. Altman Lujzát. Nem csak Abonyból, hanem az ország sok részéből megjelentek a

rokonok, ismerősök, hogy a mindenki által tisztelt és szeretett urhölgyet utolsó útjára elkísérik. Szem nem maradt köny nélkül, midőn Dr. Vajda Béla főbbi Losonczi és utána Blungrund Naftali papjelölt Budapestről meghatározott bűcsuztatták el a drága halottat. Ez alkalommal búcsuztatás czímén jótékony czélra adományoztak: Léderer Lajos 300 koronát, özv. Altman Gyuláné 300 koronát, özv. Weisz Adolfné 130 koronát, Altman Samu és neje 130 koronát, Dr. Fuchs Ignác és neje 50 koronát, Vajda Ferenc és neje 50 koronát, Léderer Richárd és Róbert 50 koronát, Abonyi testvérek 45 koronát, ifj. Hay Ignác 40 koronát, Weisz Jenő 30 koronát, Markbreit Sándor 30 koronát, Hay Mór 30 koronát, Pintér Gyula 20 koronát, özv. Hecht Benedekné 20 koronát, Dr. Misner Ignácné 20 koronát, Lukács Sándor és neje 20 koronát, Hay Ignác 20 koronát, Richter Béla és neje 10 koronát, Pillitz Lajos 10 koronát, özv. Krausz Simonné 10 koronát, Léderer Gusztáv 10 koronát, Dr. Fuchs Lipót 10 koronát, Hay Károly 10 koronát, Politzer Mihály 10 koronát, Baik Gyula 10 koronát, Hay Mihályné 10 koronát, Druker Henrik 10 koronát, Csillag Szidonia 10 koronát, összesen 1395 koronát. Ez összegből az abonyi chebra kadiának 565 korona, az abonyi izr. nőegyletnek 555 korona és az abonyi szegény iskolás gyermekek felruházására 275 korona jutott. Ezekon kívül Léderer Lajos a gyászoló férj a keresztény szegények között 50 koronát osztatott ki és özv. Altman Gyuláné az abonyi kórháznak 40 koronát juttatott. Ez a nagymérvű jótékonykodás gyakorlása méltó az elhunyt kedves áldott emlékezetéhez. Legyen egy édes álom siri nyugalma, mely csak folytatása boldogsággal telt életének.

— **Műkedvelői előadás a „Kosuth szobor” javára.** Ma tartja az iparos ifjuság jótékonykezélu műkedvelői előadását. Az eleven érdeklődés, mely városzerte mutatkozik az előadás iránt, úgy látszik fényes sikerrel fogja koronázni az ifjuság nemes czélú fáradozásait. Nem is lehet az, hogy hidegen hagyja a közönséget a nemzet nagy fiának, a hazaszeretet hirdető apostola emlékének megörökítése. Már több ízben játszott az ifjuság ezen czélra, ő tette le alapját s most folytatja, hogy lehetővé tegye az eszme megvalósítását. Töszeg község már szobrot állított, de bizonyára a nagy hontalan családjának tartózkodási helye Abony sem fog elmaradni soká, hogy legalább így röjja le háláját szabadsága kivívójának.

— **Helyreigazítás.** Mult számunkban „Pestvármegye” után tévesen közöltük, hogy a megye a történelmi II. jegyzői állás rendszeresítését jóváhagyta, sőt ellenkezőleg, az ez iránti fölterjesztést elutasította.

— **Majális.** A 13. huszárezred 6-ik század altisztje kara 1900. június hó 26-án szombaton az „Erzsébet királyné liget”-ben zártkörű majálist rendez. Kezdeté délután 4 órakor. Kedvezőtlen idő esetén a mulatság az Ipartestület helyiségeiben fog megtartatni. A mulatságon Völgyi Jóska zenekara működik közre.

— **Az új váci püspök.** Az elhunyt váci püspök, Schusztér Konstantin, végtelen takarékoságáról volt híres. A püspöki káptalára sem költött sokat, épen hogy a legszükségesebb javításokat végeztette rajta. Vác városa nem nyert külső fényt a püspöki udvartól, de a város és egyházmegye jótékony intézetei és papsága százazrekre menő alapítványokat köszönhetnek a szerény megjelenésű püspöknek. Az új főpap, gróf Csáky Károly, már fényessé fogja tenni a püspöki udvar. A püspök a minap váratlanul, inkognitóban Vácra érkezett. A vasutnál nem várta senki, tehát kíséret nélkül hajtatott a palotába. Megtekintette az egész rezidenciát, de az nem nagyon felelt meg ízlésének. A püspök az egész palotát átalakíttatja, újra berendeztet, vízvezetékkel és villamos világítással látja el. Azonkívül negyven ló számára istállót épített. A munkálatok miatt a püspöknek ünnepélyes bevonulását is elhalasztották augusztusra. A váratlanul érkezett egyházfeljedelem tiszteletére Virter nagyprépost ebédet adott.

— **Két reform javaslat.** Pestvármegye közleg. bizottsága két igen érdekes reform javaslattal járult a honvédelmi miniszterhez. Az egyikben a katonai nősülési engedélyek kiadásának egyszerűsítését kívánja s annak kiadását a megye első tisztviselőjére kívánja bízni. A másikkal az újonez sorshuzási lajstromok vezetésénél kíván módosítást, melyekkel eleje vétetnék sok visszaélé-

seknek. Hát biz ezek igen okos dolgok. A második közigazgatási ügy lévén, a pontosság ellen kifogás alig emelhető, azonban az elsőre nézve aligha engedi ki kezéből a rendelkezési jogot a honvédelmi miniszter, mert azt tartja ő is, hogy nincs rosszabb a családos katonánál, rossz az a katonára is. Tudjuk tapasztalattól.

— **Van-e most aktuálisabb kérdés, mint a párisi világkiállítás?** Nincs. Természetes is, hogy e körül összpontosul most az egész világ figyelme. Ugy írásban, mint képből élénken foglalkozik ezzel a „Képes Családi Lapok”, ez az ügyesen és élénken megszerkesztett szépirodalmi képes heti lap. Legutóbbi számaiban mutatta be olvasóinak a párisi kiállítás látképét, az iparszarnokot, a körhajót, a nagy tornyot stb. stb. Általános a „Képes Családi Lapok” mindenkor a legaktuálisabb képeket tárja olvasói elé. Cikkei, regényei, elbeszélései mindig a legelőkelőbb írók tollából erednek. Mindennek daczára előfizetési ára egy évre csak 12 korona, fél évre 6 korona és negyedévre 3 korona. Mutatványszámokat kívánatra ingyen és bérmentve küld a „Képes Családi Lapok” kiadóhivatala Budapest, VI., Óuteza 12.

HIRDETÉSEK.

1093./tk 1900.szám

Árverési hirdetmény kivonat.

A czeplédi kir. járásbiróság, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a czeplédi takarékpénztár egyesület, a czeplédi népbank rt., a czeplédi ipar és kereskedelmi bank rt. csatlakozott végrehajtóknak Eisler Vilmosné Czettel Mária elleni 2000 kor 960 kor. és 850 kor. tőkeköveteléseik s járulékaik kielégítése végett a 6584/tk 99. sz. a. 1900. febr. 8-ára kitűzött, de elhalasztott árverésnek megtartására újabb határidőül 1900. évi Junius hó 25-én délelőtti 10 óráját N-Abony község házához kitűzte; és hogy ezen árverésen árverés alá fog bocsájtatni, a kecskeméti kir. törvényszék s a czeplédi kir. járásbiróság területén fekvő N-Abony község belterületén fekvő a n-abonyi 537 számú tkjvben A + 1 sor (898-899) hr számú Eisler Vilmosné Czettel Mária nevén álló ház udvar és olajmalom adóalapon 3426 kor. kikiáltási árban.

Ezen ingatlan B. 1 alatt a 3589/tk 1856 sz. végzéssel Özv. Márton Károlyné Lippich Magdolna fölperes javára följegyzett zálogvisszaváltási per, C 5 alatt pedig Özv. Czettel Ignácné Fischbein Rozália javára bekebelezett özvegyi jog terheli; a zálog visszaváltási per följegyzés az árverés daczára törletlenül fönn fog tartatni, a följegyzett perrel érvényesíteni kívánt zálog visszaváltási jog az árverés által nem érintetik, a C 5 a. özvegyi jog azonban csak abban az esetben marad tovább a

is bekebelezve, ha annak föntartásával a megelőző C 3. alatti követelés és az előnyös tételek kielégítésére szükségesnek mutatkozó 1400 kor. vételárul megígértetik; ha azonban a C 5 alatti föntartásával 1400 kor. vételárul meg nem ígértetik, az árverés hatálytalanná fog nyilváníttatni és az ingatlan nyomban ugyanazon határnapon, de már a C 5. a terhe nélkül, újabb árverés alá fog bocsájtatni és a legtöbbet ígérőnek bármilyen áron el fog adatni.

Árverezeni szándékozók tartoznak az ingatlan becsáraknak 10% -át vagyis 324 kor. 60 fillért bánatpénzül készpénzben, vagy az 1881 évi LX. t. cz 42 §-ában jelzett árfolyammal számított ovadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1871. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Czepléd, 1900. évi márczius hó 5-én. A czeplédi kir. jbiróság, mint tkvi hatóság.

Dr. Vida kir. albiró.

Az első osztály

Huzása már május 17. és 18.

A magyar kir. szab.

Osztálysorsjátéknak

részemről eladásra kerülő eredeti sorsjegyei egyuttal a

PESTI MAGYAR KERESKEDELMI BANK VÁLTÓZLETÉNEK
(Részvénytőkéje 30 millió kor. — Tartalékalapja 25 millió kor.)

czégyomásával, valamint az én bélyegzőmmel is e van látva, mi által a rendes és előzékeny lebonyolítás tekintetében a legnagyobb biztonságot nyújtom

A fenn nevezett intézettől származó sorsjegyekre esett eddig mindig

a legtöbb nyeremény.

A jövő sorsjáték egymás után következő 6 osztályában 100.000 sorsjegy közül 50.000 darab, vagyis a fele 13 millió 160.000 koronával készpénzben soroltatik ki. A legnagyobb nyeremény szerencsés esetben egy millió korona.

Az I osztályu eredeti sorsjegyek árai:

1 egész sorsjegy 12 — kor. 1 negyed sorsjegy 3 — kor.
1 fél sorsjegy . 6.— kor. 1 nyolcad sorsj. 1.1/2 kor.

Játékterveket és huzási lajstromokat pontosan küldök.

A megbízásokat mielőbb kér:

Özv. Hirsch Izráelné Utó la,
dohányagyótszde — ABONY.

Clayton & Shuttleworth

mezőgazdasági gépjárató- Budapest

Váci-körút 63. sz.

által a legjutányosabb árak mellett ajánlatnak:

„Columbia-Drill”

legjobb sorvetőgépek, szecskavágók, répvágók, kukorica-morzsolók, darálók, éri-malmok, egyetemes aczélek.

Locomobile és gözcéplőgép-készletek

továbbá járgány-éséplőgép, löher-éséplő, tisztító rosták, aratógépek, szénnyújtók, boronák.

2- és 3-vasúti ékek és minden egyéb gazdasági gépek.

Részletes árjegyzékek kint várta tuzgys és kéremre külltetek.

Lincolni törzsgvárunk a világ le nagyobb locomobil- és cséplőgép vára.

81-9